

Ingek. 08 JAN. 2014

zaaknummer 2011T410(2)

6 januari 2014

meldingsnummer:

2010-1109(2)

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op _____
wonende te _____
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.J.A. Nijssen, advocaat te Leiden.

tegen:

wijlen _____
geboren op _____ overleden op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven onder andere kapelaan in de _____ kerk te
n _____

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 22 september 2011.

Op 12 oktober 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van _____, kanselier van het Bisdom Haarlem-Amsterdam.

Op 26 november 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Nijssen, voornoemd.

De heer _____ heeft zich op de dag van de zitting per email afgemeld wegens ziekte. Derhalve is er namens het Bisdom niemand ter zitting verschenen.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager komt uit een arm gezin bestaande uit een vader, een moeder en een oudere zus. Toen klager zes jaar oud was, werd zijn vader ernstig ziek en werd hij opgenomen in het _____ Gasthuis. De moeder van klager verbleef op dat moment in een rusthuis. Klager en zijn zeven jaar oudere zus woonden alleen in het ouderlijk huis. De zus van klager ging geregeld bij de moeder op bezoek in het ziekenhuis. Zij kwam dan terug met geld. Klager deed de was, de boodschappen en hij kookte.

Om de hoek woonden een oom en tante maar zij bekommerden zich niet om klager en zijn zus. Zij wilden niets met hen te maken hebben, omdat de moeder van klager zich prostitueerde.

De zus van klager zat op de mulo. Zij ging 's ochtends vroeg de deur uit en kwam aan het einde van de dag weer terug. Klager had dan voor hen beiden gekookt. Na het eten ging de zus huiswerk maken of naar vrienden, ook luisterden ze wel naar een hoorspel.

Na bijna een jaar kwamen de burens erachter dat de twee kinderen alleen woonden. Ook de toezienend voogd bekommerde zich niet om de kinderen. De kinderen werden derhalve uit huis geplaatst. De zus van klager werd ondergebracht bij kennissen en klager ging naar het internaat van de .

Toen klager zeven jaar was overleed zijn vader tijdens een operatie aan een hersentumor.

Na een verblijf van twee jaar in het internaat, werd klager door zijn nieuwe stiefvader opgehaald en mee naar huis genomen.

Als klager 12 jaar is, verlaat de stiefvader het gezin en vraagt echtscheiding aan. Moeder gaf veel geld uit aan kleding en dergelijke voor zichzelf, maar niet aan voeding voor de kinderen. Klager liep in kleding van de bedeling. Op school was duidelijk dat klager het thuis niet rijk had.

Rond de kerstdagen van 1957 wordt klager door zijn moeder naar aangeklaagde gestuurd om een 'goede gave voor een arm gezin' te vragen. Het gezin heeft namelijk niet genoeg te eten voor de kerstdagen.

Als klager bij de pastorie aankomt wordt hij binnengelaten door de dienstbode. Klager vertelt aangeklaagde dat het gezin niet te eten en te drinken heeft met de kerstdagen. Aangeklaagde geeft aan dat er voldoende etenswaren op voorraad zijn, maar dat die niet 'zomaar' worden weggegeven. Dit zou volgens aangeklaagde niet 'goddelijk' zijn. Tevens haalt aangeklaagde aan dat de Heer heeft gezegd 'voor wat, hoort wat'. Aangeklaagde deelt klager mee dat klager iets moet doen om deze etenswaren te kunnen krijgen

Aangeklaagde gaat naar de keuken en komt terug met twee gebraden kippetjes, een brood, een rollade, een doos eieren en een fles rode wijn. Aangeklaagde geeft aan dat het gezin alles mag hebben, maar daar moet klager wel wat voor doen. Klager vraagt aangeklaagde wat hij daarvoor moet doen. Hierop doet aangeklaagde zijn broek uit en geeft aan dat klager hem met mond en handen zodanig moet verwennen totdat hij gaat "spuiten". Klager voldoet aan dit verzoek en bevredigt aangeklaagde met de hand en oraal. Hierna vertrekt klager met de etenswaren naar huis.

Als klager thuis komt met de etenswaren is zijn moeder niet tevreden. Volgens haar heeft klager niet genoeg zijn best gedaan.

Klager had iets dergelijks al eerder meegemaakt met de paasdagen en ook voor het verkrijgen van een uniform om bij (een soort scouting) te kunnen komen. Beide keren moest klager bij de kapelaan dezelfde handelingen verrichten, vervolgens kreeg hij eten of een uniform. Klager heeft deze gebeurtenissen niet in het klaagschrift opgenomen, omdat hij wel een boek vol kan schrijven met gebeurtenissen. Hij heeft datgene genoemd, wat voor klager het ergst was. De andere gebeurtenissen lagen in het verlengde hiervan.

2.2. Klager kende aangeklaagde, omdat klager misdienaar was geweest en in het kerkkoor had gezeten. De moeder van klager ging niet naar de kerk, maar ze klopte er wel aan voor giften, dit deed zij bij iedereen.

Klager ging ieder weekend naar de kerk. Dat werd op school bijgehouden. Klager zat op de Rooms Katholieke school naast de kerk. Er was een schema waarin was aangegeven wie wanneer de mis diende of in het koor zong. Het koor zong niet iedere week. Het was afwisselend. Klager vond het erg leuk.

Nadat klager de lagere school had doorlopen is hij naar de School gegaan om de opleiding te volgen. Hij heeft deze opleiding niet afgemaakt. Toen hij vijftien jaar en acht maanden was heeft klager zich aangemeld voor de keuring

Klager doorliep de strenge keuringen en tekende een contract van zes jaar. Na afloop van dit contract tekende klager voor 4 jaar bij. Na afloop van dit contract is klager bij in (aan werken. In 1974 is klager een eigen begonnen, waar hij les gaf in verschillende In 2009 heeft klager zijn .moeten sluiten. Dit kwam mede door zijn gezondheidstoestand. Klager heeft meerdere malen een hernia gehad en hij lijdt aan de ziekte van Paget, een reumatische botandoening.

Klager trouwde op zijn achttiende. Uit dit huwelijk zijn een zoon en een dochter geboren. Het huwelijk heeft achttien jaar stand gehouden.

Nadat klager een paar jaar alleen is geweest trouwt hij voor een tweede maal. Uit dit huwelijk worden geen kinderen geboren. Wel erkent klager de vier kinderen van zijn tweede vrouw. Dit huwelijk houdt vijftien jaar stand.

In 2004 trouwt klager met zijn huidige echtgenote.

Klager heeft nooit hulp gezocht om tot verwerking van het misbruik te komen. Klager is van mening dat erover praten het niet beter maakt. Klager is altijd bezig geweest en heeft het seksueel misbruik op die manier verdrongen. Klager heeft zijn tweede vrouw globaal iets verteld over het seksueel misbruik. Zijn huidige vrouw weet er wel van. Maar als klager erover vertelt, heeft hij het gevoel dat hij het opnieuw beleeft. Klager heeft het altijd weggestopt, maar in 1983-1984 borrelde het op. Hij heeft toen besloten zijn verhaal op papier te zetten. Daarna heeft hij het weer weggestopt. Klager bevond zich in 1983 in een moeilijke periode in zijn leven. Klager was dakloos en sliep in auto's. Klager had veel tijd om na te denken. Klager is toen begonnen te schrijven over zijn vroegste herinneringen, dit was vanaf de leeftijd van ongeveer zes jaar. Van voor die tijd herinnert klager zich slechts fragmenten. Klager heeft dit 'boek', waarvan hij ter zitting een deel overlegt, laten lezen aan ongeveer drie mensen, waaronder de zus van klager en mr. Nijssen.

Klager heeft in zijn leven diverse religies onderzocht, is meerdere malen gedoopt, maar heeft uiteindelijk moeten concluderen dat hij door hetgeen hem is overkomen een sterke aversie tegen het geloof heeft ontwikkeld.

Door het seksueel misbruik, waarbij klager heeft geleerd dat seksuele handelingen verricht dienen te worden in ruil voor goederen, heeft klager een ernstig vertekend wereldbeeld gekregen. Het was klager, zeker in zijn jeugdijaren, niet duidelijk wat wel en wat geen 'normaal' gedrag was. Dit heeft zijn weerslag gehad op zijn werk als

2.3. Klager wenst erkenning van de gebeurtenissen. Dit is voor klager een belangrijk onderdeel van de verwerking van de gebeurtenissen in zijn jeugd.

Klager vindt het belangrijk dat men weet wat zich heeft afgespeeld en wellicht nog steeds afspeelt.

Tenslotte is klager op zoek naar een bepaalde vorm van genoegdoening. Het is voor klager belangrijk dat er op een bepaalde manier, ook financieel, spijt wordt betuigd.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De heer heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde.

Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt. Wel spreekt de heer de hoop uit dat goed wordt nagegaan of klager de juiste persoon voor ogen heeft. Immers klager wist geen naam en heeft pas een naam genoemd nadat het Bisdom verschillende namen heeft aangedragen. Er blijkt echter nergens dat aangeklaagde iets met seksueel misbruik van doen heeft. Dit neemt niet weg dat het bisdom de klacht scricus neemt en dat genoemd gedrag door een priester volstrekt onaanvaardbaar is.

Tenslotte nodigt de Bisschop klager uit voor een persoonlijk gesprek om zijn ervaringen te delen.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie authentiek en oprecht overgekomen. Ondanks alle vreselijke details die klager zich nog kan herinneren zijn er in de thans voorliggende zaak echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

Klager heeft een afschrift overgelegd van een boek dat door hem 1983 is geschreven. De Klachtencommissie is van mening dat dit, helaas voor klager, niet als steunverklaring kan dienen, daar het zijn eigen verhaal is.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de Klachtencommissie niet tot gegrondverklaring van de klacht kan adviseren aangezien voor een positief advies de enkele verklaring van klager niet voldoende is. Daarmee wil overigens bepaald niet gezegd zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

De Klachtencommissie realiseert zich dat dit voor klager een grote teleurstelling is. Zij wil klager mee geven grote bewondering te hebben voor de wijze waarop hij zijn zaak voor de Klachtencommissie heeft verwoord.

Indien in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen dan bestaat voor hem de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van het Bisdom Haarlem-Amsterdam de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 6 januari 2014 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, drs. L. Erftemeijer en mr. F.A.A. Duynstee, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.